

Ἀχ. Διαμαρτυροῦν ὁ σταυρολόγος ἐκ τῆς λόγῃ ὅς τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν κ' εἰς τὸν ἔσταιρον.

Ἔστι σταυρὸς πολυδύναμος δύναμις, βέλος ἀόρατον, φάρμακον αἵϋλον, πηχὴ λυθίπρονος, ἐπουσίδι βίος δόξα.

Ἀνέβη νεκρὸς, ἀλλὰ πάλιν ἀπέθανεν, ἔχω δὲ διὰ σταυροῦ ἀναστὰς, οὐκέτι πρὸς θάνατον πίπτω. Ἐσταυρώθη Χριστὸς κ' ἀεὶ τρεφόμεθα, χορταίνομεν κ' πάλιν ζητῶμεν κ' πάλιν λαβόντες ποδῶμεν. Ἡμέρα ἔσται ἡ κ' πάντες ἀγαλλόμεθα κ' νηδυνόμεν ἀπὸ κακῶν κ' καθαρούμεν ἅπαντα, τὰ ἔσω, τὰ ἔξω. Ὁστος ὁ τῆς ἑορτῆς λόγος κ' τῆς εὐφοροδύνης τρόπος.

Ὁ Ἰησοῦς βιωτῶ ἐνώπιον τοῦ Πιλάτου, διαὶ νὰ μὴ λυθῇ μετ' τὴν ἀπάντησιν τὸν στέφανον τῷ ἔσταιρον. Λέγει Πιλάτος: Λάβετε αὐτὸν κ' κατὰ τὸν νόμον Ἰμῶν κρίνατε. Λέχουν οἱ Ἰουδαῖοι: Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἔξουσίαν νὰ θανατώσομεν οὐδένα. Πῶς λοιπὸν ἐφρονεῖσάτε Ἡβαΐαν, πῶς Ζαχαρίαν;

Πῶς προφήτας; Ὁ Πιλάτος οὐδεμίαν αἰτίαν θανάτου εδρίσκει, οὐδέ ὁ κόσμος ὄλος. Ἄμαρτιαν οὐκ ἐποίησεν οὐδέ δόλος εὐρέθη στόματι αὐτοῦ.

Ἰουδαῖοι κράζουσιν τὸ: Ἄστα Ἰρωδὸν αὐτόν... θε

βαίων. ΤΕΣ ΤΟ

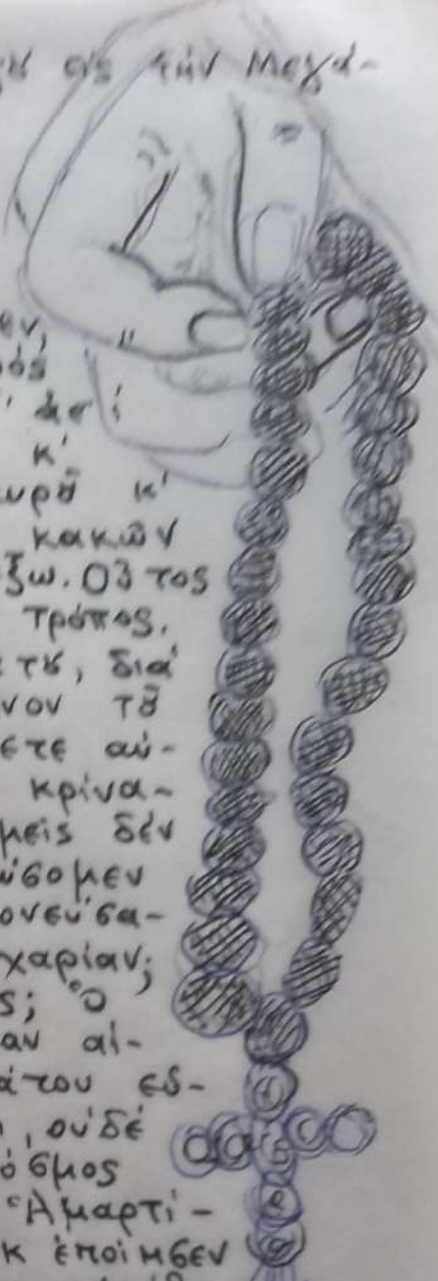
τῷ Ἡβαΐδ:

ἐποίησεν ἀκάνθαις κ' οὐ δικαιοδύνην

ἀλλὰ κραυγὴν* (Ἡβαΐας 5,2). εἰβήλθεν ὁ Πιλάτος εἰς τὸ πραιτώριον κ' ἐξήλθε μετ' τὸν Χριστὸν ἑβταφωμένον κ' ἐνδεδυμένον πορφύραν.

Δεικνύς τὸν πολέμιον ἤδη στέφανω θέντα βασιλικὸν ὄχημα ἔχων. Τὸ χινόμενον ὑβριτικῶς, αἰνίγμα ἦν τῆς κατὰ φύσιν βασιλείας τοῦ Χριστοῦ. Τὸν βασιλέα Ἰμῶν σταυρώσω. Ἐρωτᾷ ὁ Πιλάτος. Ἐκεῖνοι ἀπαντῶν: Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ

* κραυγὴ, τὸ: Ἄστα Ἰρωδὸν αὐτόν.

καίβαρα. Ἰδοὺ ἄρνησις χωρὶς διωγμῶ. Ἐπειδὴ ἠρνήσατο
τὸν Χριστὸν, δουλείας τυγόν ἔλκοντες αἰώνιον... ἔρα-
πίδω, ἐνεπτύδω, μάστιγας ἔλαβεν.. οὐκ εἶχε κάλλος, ἔ-
θρῆνει τῶν Ἰσραηλίων τὰ κακά.. ὅσως τὰς ἀμαρτίας
ἡμῶν φέρει! Τῷ μῶλωτι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν.

Νεκρὸς νεκρῶν (πνευματικῶς ἰατρὸς, τραυ-
ματίας πυχλοπύωνων ἀνθρώπων ἀντιφάρμακον.

Ἐπὶ σταυροῦ ὁ Ἄμωσ κ' ἐπέριξ δύο λύκοι (λημέτες).
Ὁ μὲν ἔθρηνεν ἐπὶ τῆς χυώμης, ὁ δὲ μετανόη. Μνήμη
τῆς δυνάμεως τῆς ἰησοῦ, ὁ λημέτης κηρύττων...!
Τὶ δράς βασιλέως, ὦ λημέτα, ραπίθμα-
τα, ἡλούς κ' ζύλον; Οὐ βλέπω, λέγει,

τὰ φαινόμενα, ἀλλὰ ὄρω
ἡλίον βκοτιζόμενον, καταπέ-
τασμα ναῦ βχιζόμενον, γῆν
τρέμβαν, νεκρὸς ἀνα-
στάνας. Ἰησοῦς ὁ
δεχόμενος πάντας
κ' τοὺς περὶ τὴν
ἐνδεκάτην ὡ-
ραν ἔχθοντες
τὸ αὐτὸ
δοῦς

θεοτοκόφιλοι,
μνημονεύετε χρι-
στὸν ἑσταυρωμένον κ' ἰ-
σταυρωθέντα.!

δυνα-
ριον... Ὁ λημέτης ὁ
εὐχνώμων ἀκθεῖ τὸ
Ἄμωσ, ἄμωσ σήμερον
μετ' ἐμῶ ἔβη ἐν τῷ
παραδείσῳ. Ὁ σήμερον
λημέτης, σήμερον υἱὸς !!
Δεῦρο ὦ λημέτα, τὸν
διὰ βοχον λημέτεύδας κ'
κατ' αὐτῶ στεφανωθεῖς,
ἀνθρώπων ἰδών (τὸν Χρι-
στὸν) κ' θεὸν αὐτὸν προ-
βκυνήδας, τὰ μὲν πάλαι
ρίφας ὄηλα, ἀνέλαβες δὲ
τὰ τῆς πίστεως ὄηλα.

Ὁ ἰησοῦς ἐπὶ
σταυροῦ κροῖζε: « Πάτερ,
ἄφες αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ».
Ποίους; ευχώμεθιν
Ἰουδαίοις, ζένοις, βαρβάροις,
τοῖς πᾶσιν. Ἄπαξ εἶπεν
κ' αἰεὶ τὸ ἔρχον τέλειται.
Ἄφεθιν ὄχι μόνον εἰς

τοὺς σταυρωτάς
αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ βδ-
λόμενος λαμβάνει.
Μεινομεν νήφον-
τες, ἀχρηνοῦντες, ἵνα
τὸν βαθὺ θῆνον τῶν
Ἰσραηλίων ἴδωμεν κ' μετ'
ἀγγέλων βυνεορτάδω-
μεν, ἐν Χριστῷ ἰησοῦ
τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ὦ ἡ
δόξα κ' τὸ κράτος,
νῦν κ' αἰεὶ κ' εἰς τὰς
αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ἀ μ ἡ ν.

Ἐξαποστειλάριον:
Τυμνὸς Χριστέ ἐπὶ Ξύλῳ,
ἀνήρτηθαι λυτρωτά μὲ,
ἵνα καμὲ ἐπενδύθης
χιτῶνα τῆς ἀφλαρβί-
αις, ὃν ἔξεδύθην ὁ
τάλας, δι' ἀκραβίας
τῆς πάλαι. —
(ἡχος γ'. Οὐρα-
νὸν τοῖς ἄστροισιν.)

Ὁ σήμερον λημέτης, σήμερον υἱὸς (κατὰ χροῖον θεῶ)